Un valor segur

Manel, durant el concert de dissabte passat a l'Auditori de Girona Foto: GL IA S ¨CHEZ / ICONNA.

El de dissabte passat va ser el quart concert de Manel [http://www.manelweb.com/] a la sala gran de l'Auditori de Girona, com va recordar el flegmàtic Guillem Gisbert (veu i guitarra), remarcant que aquest espai és el primer on han fet el ple i han tocat en les seves quatre gires, el 2009, el 2011, el 2013 i el 2016, per presentar els seus respectius quatre discos, sempre amb plens absoluts, ja des del primer dia: des que el grup barceloní era la nova gran revelació del pop català –o del pop folk, per l'exotisme de l'ukelele–, amb Els millors professors europeus, fins la consagració que representa el seu últim treball, Jo competeixo, del qual s'ha destacat sobretot el tractament electrònic, encara que Manel hagi estat sempre bàsicament un grup d'estructura molt clàssica, amb dues guitarres, baix i bateria. Ingredients molt senzills –com l'escenografia dels seus concerts: un gran llençol, llums ben dissenyades, no cal res més– amb els quals el quartet elabora cançons molt bones, incloses algunes obres mestres. El truc? Un superb tractament instrumental i brillants harmonies vocals.

Manel va arribar a Girona, dins del festival de tardor Temporada Alta [http://www.temporada-alta.net] , amb un repertori molt ben rodat després d'un estiu ple de concerts. Un repertori planificat amb poques concessions: van venir a presentar el seu últim disc i així ho van fer, íntegrament, des de les inicials Les cosines i BBVA fins al Sabotatge final. Entre les vint cançons interpretades en gairebé dues hores, van sonar les onze de Jo competeixo –inclòs en els bisos el llarg tema que li dóna nom–, cinc del tercer, tres del segon –Boomerang va rebre la primera gran ovació de la nit– i només una del seu debut, Ai, Dolors, cantada pel guitarrista Roger Padilla. Manel va demostrar així que no vol viure només dels èxits passats i que creu fermament en les seves noves creacions, que poden agradar més o menys –la llatina

La serotonina és un experiment simpàtic i... poc més–, però que mostren una autèntica voluntat d'evolució i millora constants. Les dues tandes de bisos sorollosament reclamats, amb èxits previs com ara La bola de cristall i Teresa Rampell, van confirmar que Manel continua en estat de gràcia, omplint auditoris amb música complexa i audaç. Un valor segur.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-10-2016 Pàgina 20

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1009055-un-valor-segur.html